

Augsburg, 5. Juli 1562

An Joachim Camerarius d. Ä.

BSB, Clm 10370, Nr. 281.

Clarissimo viro, D. Ioachimo Camerario, Domino et amico vnicè colendo. Leipzig.
 S. D. Tu a Victorio te magni fieri, ego a Camerario me non contemni, sed diligi et tot
 humanissimis ornari literis atque elogijs, mirificè laetor, Ioachimo autem nostro talem et
 amicum et patronum gratulor. Nam τὰ ἐντεῦθεν, ὅσον ἔμεγε συνιδεῖν, βραδέει, μᾶλλον δὲ
 δυσέλπιστα ὄντα τυγχάνει. ὁ γὰρ αὐτὸς ἀπορούμενος καὶ χρεῶν ἀποκοπῆς δεόμενος, τί ἀν
 ἔτεροις δεομένοις συμβάλοιτο; ἀντασπάζεται γοῦν φιλοφρόνως. οἶσθα δήπου ὃν λέγω, καὶ
 μόνον ἂν σε τὴν ἀτυχίαν τ' ἀνδρὸς εἰδέναι βουλοίμην, τὴν ἀσωτίαν γὰρ οὐκ ἀν εἴποιμι, καίπερ
 εἰδὼς θαυμάζοντα τὸν ῥήτορα, εἰ τῷ (!) ποτε ἀνθρώπων ἡ γέγονεν ἡ γενήσεται, ἂν τὰ παρόντα
 ἀναλώσῃ πρὸς ἀ μὴ δεῖ, τῶν ἀπόντων εὐπορῆσαι πρὸς ἀ δεῖ. φιλοσοφεῖν τοίνυν εἴτε
 ἀλωπεκίζοντας εἴτε καὶ σπουδάζοντας, ὅσονγε πρὸς τοῦτον, τὸ νῦν ἔχον, ἀνάγκη.
 Patrimonium tuum firmissimis inniti tibicinibus opto, atque filium tuum laureola medica
 insignem tibi restitui saluum atque incolumem. Hainzelio S[alutem] vt iussisti, tuo nomine
 dixi ἀντασπαζομένῳ. Sed Moibano nostro οὐκ ἀν δυναίμην. Causam et ante scripsi et versiculi
 declarant, quos tuae humanitati omnes ineptias meas aequi bonique facienti asscribere visum
 est. τῷ ποτε

D. Io[anni] Moibano Medico.
 Sic neque Musarum cultus, nec Apollinis artes,
 Nec labor ingenuus fata maligna mouent?
 Si moueant, non te, Moibane, virentibus annis
 In medio stadij mors rapuisset atrox.
 Te neque Romani, Graij neque carminis vsus?
 Te non Vranie? non Hygiaea iuuat?
 Te non quae cunctas sapientia continet artes,
 Eripit a Leto sedulò culta tibi?
 Vana Dioscoridis reparandi cura facessit.
 Herba tuo potuit nulla nocere malo.
 Scilicet Orpheio traiectus pectora luxu
 Coniugis insequeris praegredientis iter.
 Eurydicensq[ue] tuam repetis. Sed portitor ORCI
 Te simul Elysia valle manere iubet.
 Ergo manes fidiae consortis amore potitus
 Nec placet obscurum quod relegatur iter.
 Et felix iam sorte tua mortalia spernis
 Possessor vitae floridioris opum.
 Et tamen in terris volitat tua fama superstes
 Filioliq[ue] vigint Mentis imago tuae
 Pectoris atque vtinam noua quae monimenta parabas
 Quae grauis Vranie, quae pomaria probent
 Edita te viuo superent. Sed Gesnerus acer
 Non sinet haec turpi scripta periire situ.
 Ille manus solers medicas adhibebit, et vltro

Has Moibane tibi conferet inferias.
Te Cameraria Musa nitentibus inseret astris,
Manibus illa tuis aurea secla parat.

Addideram his non optimè tornatis versiculis περιαντολογίαν δυσοιώνιστον, quam praetermittere visum, ne a Melancholia potius quam a Camaenis inspirata mihi videretur. Te cum tuis omnibus florere et valere spero et opto, Me verò abs te amari et certò scio, et ne istius animi vnquam te paeniteat, sedulò elaborabo. Augustae Vindelicorum 3. Nonas Iulij 1562.

Hiero[nymus] Wolfius.

Pax in Gallijs in expectatione est propter Wirtembergensis et Palatini Bolgangi aliorumqüe intercessiones.